

Hokus pokus i hifi-världen

Det är inte bara hälsokostbranschen som säljer undergörande salvor och mystiska manicker för att öka det mänskliga välbefinnandet. I senaste numret av tidningen *M – magasinet för klassisk musik*, berättar Mikael Strömberg om de mest hängivna audiofilernas jakt på det perfekta ljudet.

Drömmar du om det perfekta ljudet? då räcker det inte med den häftigaste hifi-anläggningen.

Du måste också sanera ditt lyssningsrum från den negativa energin från gardinerna, månen, fåtöljbenen och bokstäverna på skivetiketten.

I alla fall om du väljer att tro på hifigurin **Peter Belt**, förstås. Och köpa hans produkter.

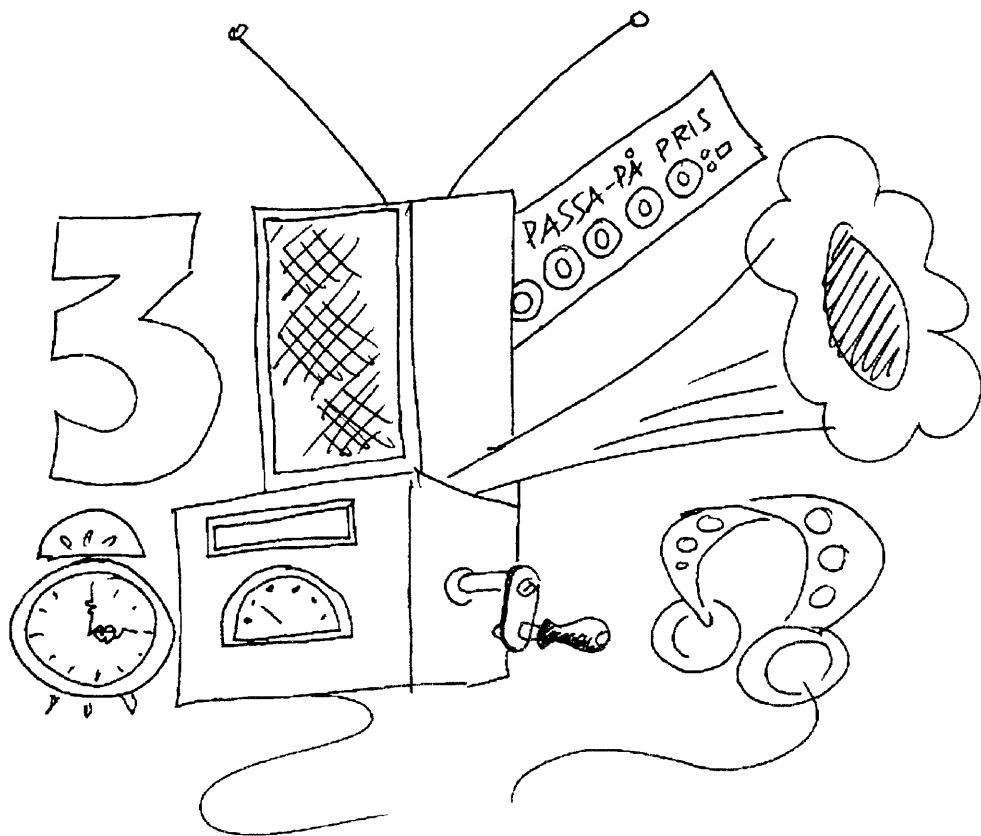
Kanske skaffade du också för så där tjugo år sedan en så kallad antistatmatta till din skivspelare? En enkel och billig uppfinning av den engelske radaringenjören Belt, för att få bort knäpparna från statisk elektricitet.

I nr 2/94 av *M* berättar Mikael Strömberg om Belts utveckling sedan dess.

Förvirrande fält

Idag säljer Belt allehanda produkter för att eliminera olika typer av vad han kallar "kraftfält". Belt menar att vår kropp är mycket känsligare för svaga elektriska och magnetiska fält än vad vi tidigare trott. Överallt, särskilt i ett rum med elektronik, uppträder spänningsfenomen som vi störs av.

Enligt Belt påverkas lyssnandet av alla dessa svaga krafter på mikronivå. Josef Svalander, audiofil som tidigare representerade Belts bolag PWB i Sverige,

förklarar hypotesen så här i tidningen *M*:

– Vi har jordytan som "nollpotential" och den vill vi sätta allting i relation till. Jordytan, jordpotentialen, måste vara under våra fötter för att vi ska känna oss helt tillfreds. Om vi för in "konstgjord jord" i våra hem, till exempel vattenledningar eller elledningar över våra huvuden blir vi förvirrade och försöker genast förtränga dessa störmoment.

– Krafterna påverkar troligen vårt balanssinne. Vi upplever olust ungefär på samma sätt som vi får svindel när vi tittar över ett stup.

Lyssnaren i vardagsrummet är sällan medveten att han ens "känner olust" eller omges av "falsa" jordplan och "förvirrande växelspanningsfält". Vad Belt försöker göra är att nollställa denna ogynnsamma energi. Först då kan vi slappna av så att vi förmår höra allt ljud som faktiskt finns i rummet. Vi påverkar vårt eget välbefinnande så att vi förmår uppfatta musiken.

Typiska störmoment är tryckt text, på skivor, apparater och bokryggar. Text

bildar förödande kraftlinjer. Fälten blir intelängre regelbundna utan oregelbundna och förvirrande för lyssnaren.

Ett jämnt antal föremål i rummet är också störande, liksom årsringar och ådringar i paneler. Under soffbordet bör man alltså placera ett Belt-papper under fjärde benet. Sju blomkrukor i fönstret. Tretton uppslagsböcker i hyllan, osv.

Negativa proppar

Växelspänningen från nätet påverkar lyssningen dramatiskt. Belt menar att om nätkabeln kommer in i huset över våra huvuden vänds alla referenser upp och ner. Välj alltså inte källaren till lyssningsrum om nätkabeln till huset kommer in i markplanet.

Propparna i proppskåpet påverkar oss negativt. Vattenledningar och ledningar för vattenburen värme lamslår våra sinnen. Likaså rektangulära ytor som väggar, dörrar, fönster, tavlor, långgardiner.

Men det värsta Peter Belt kan tänka sig är en roterande aluminiumskiva med text placerad i ett växelspanningsfält.

Det senaste i "forskningen" är Belts egen färglära. Att färger skickar ut såväl störande som lugnande energi. Därför gör en papperslapp av rätt sort och färg i byrålådan susen.

I Belts sortiment finns dessutom en "poloraiser" – ett litiumbatteri i en plastlåda – vilken lyssnaren bör rikta mot sin hifi, mot lyktstolpar och elskåp i närheten. Och mot månen.

Botar elallergi

Som medicin för ditt sjuka rum finns alltså en uppsjö PWB-produkter. Det är polariserande elektret-film och tweezers, folie, feriter, säkerhetsnålar, reflexionsfria kablar, resistorer, tejper att användas i en position parallellt med jordytan, krämer, infettningmedel, plastspiraler...

Men det är inte bara musiklyssning som kan behandlas. Belt menar att han hittat orsaken till välfärdsstatens åkommor, som t ex kontorssjuka. Läkare rapporterar att tillståndet för elallergipatienter som använt Belt-produkter har förbättrats.

Audiofiler som behandlat sina lyssningsmiljöer med PWBs produkter säger sig uppleva diskanten som mjukare, basen fastare, ljudbilden bredare. Rofylltheten ökar, det spelar högre och klarare. Josef Svalander vet inte vad han ska tro. Han intygar för M hur avslappnad han kände sig när han "beltade" som mest. Men idag har han brutit med Belt.

– Man måste byta världsuppfattning för att leva efter Belts teorier. Jag kunde acceptera hundra prylar, men inte hundra till, och hundra till. Vad ska man tro? Och hur ska jag någonsin kunna förklara vad som egentligen sker, med tekniska termer?

Att leva efter Belt visade sig vara en omöjlighet. Nu rear Svalander Belt-prylarna i sitt postorderföretag.

referat Jonas Söderström

Fotnot: M är en gratistidning om klassisk musik som distribueras till välsorterade skivaffärer.

1993 års folkbildare föreläste vid årsmötet

Den 6 maj blev det äntligen möjligt för Hans-Uno Bengtsson, fysiker och folkbildare från Lund, att ta emot sitt nyritade diplom (tecknat av Robert Nyberg).

Det skedde vid föreningens årsmöte, där det för övrigt konstaterades att nästa hela styrelsen ställde upp till omval. **Helen Rundgren** avsåg sig dock vidare styrelseuppdrag, och i hennes ställe invaldes **Kjell Strömberg**, högstadielärare i matematik och fysik från Kumla.

"Antag att en ko är rund..."

Hans-Uno tackade för priset med en föreläsning om fysikens begränsning och användbarhet inom andra vetenskaper, särskilt biologin. En fysiker är, sade pris-tagaren, en person som antar att en ko är klotformig, det vill säga en som förenklar så långt som möjligt för att kunna generalisera om omvärlden.

Vi fick också svar på frågor som "Varför är det möjligt att ligga på en spikmat-ta, men inte på en spik?" och "Varför ser stora djur inte ut som små djur?" (De skulle inte hålla, och de skulle dö av värmeslag.)

Den som inte visste att långhalsade dinosaurier inte kunde ha vadat omkring i vatten upp till axlarna, eftersom de inte skulle ha orkat andats, fick besked om den saken, och den som inte godtagit Kiplings förklaringar på varför elefanten har så stora öron fick veta att de stora öronlapparna har samma funktion som kylflänsarna på en mopedmotor: de ökar ytan utan att öka volymen i motsvarande grad. Insekternas hudandning fungerar bättre än vårt system med lung-

or och syresättning av blodet, men bara så länge deras storlek är måttlig.

Goliat var chanslös

Storlekens betydelse förklarar också varför David besegrade den nästan fyra meter långa Goliat: en sån bjässe skulle ha varit nästan orörlig.

Om man kan förstå att Bibelns berättare inte hade kläm på fysikaliska principer, är det svårare att acceptera att Per-Erik Wahlund oroar sig för sin guldhämster, som han tror kan slå ihjäl sig efter ett fall på 60 cm! I själva verket kan nästan alla djur hoppa ungefär så högt från stillastående, och följaktligen också överleva ett fall från den höjden.

Hans-Uno knöt elegant ihop dessa och andra mer eller mindre kända fakta med – i varje fall av fysikerna – välkända naturlagar och höjde därigenom både auditoriets munterhet och bildningsnivå med betydligt mer än tre alnar.

NH